

NIEUKAJANY (2) *part praet pass pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); oba a jasne.

sg n A nieukajan(e) (1). ◇ V nieukajan(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Nieskłonny do pokajania się, do skruchy; w przeni (2) :

*Szeregi: »twardy a nieukajany« (1): niewiesz iżz cię łaská a oczekawanie Bołkie do pokuty wżywa [!]/ á ty prze twárde á niewkáiáne serce twoie fkárbiłz łobie gniew ná dzień gniewu. *SkarŻyw* 168.*

*»zły a nieukajany« (1): O złe á nie vkáiáne serce/ iżz cię docześnie kárác chciał P. Bog/ y przeto o łálce iego rołpaczałz? *SkarŻyw* 263.*

Cf UKAJAĆ SIĘ

KK